

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **C. V.**, Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem AK Brno, Joštova 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem Praha 7**, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2011, čj. OAM-206/LE-07-P08-R2-2008,
t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2011, čj. OAM-206/LE-07-P08-R2-2008 se pro vady řízení z r u š u j e a věc s e v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 5.808,- Kč do 30ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2011 rozhodl správní orgán o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Včasnou žalobou žalobce namítal nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí žalovaného z hlediska hodnocení obsahu a významu jednotlivých důkazních prostředků, které měly sloužit jako jeho podklad, není seznatelné, jaké závěry žalovaný učinil z jednotlivých nově opatřených listinných důkazů a jaké skutkové okolnosti z těchto důkazů hodnotil. Popis postavení kurdské menšiny v Turecku je natolik obecný, že jej nelze považovat za relevantní ve vztahu ku konkrétním okolnostem případu žalobce, konečně, tvrzení žalovaného, že v Turecku nedochází k pronásledování Kurdů kvůli jejich národnosti je na základě popisu žalovaného nepřezkoumatelné. Tvrzení žalovaného, že kurdská národnostní menšina v Turecku není diskriminována neodpovídá obsahu shromážděných důkazů. Zjevná bagatelizace a neobjektivita zdroje je patrná z přejatého textu při hodnocení otázky postavení kurdských branců v armádě, kde správní orgán využil materiál Informace získané v rámci Evropské výměny informací o zemi původu – Turecko, zde není uveden konkrétní zdroj, ani subjekt původu či konkrétní časové období. Závěr o nevěrohodnosti žalobcem tvrzených skutečností je též nesprávný. Žalobce uvedl v přijímacích prostorách ruzyňského letiště jako důvod odchodu ze země původu snahu vyhnout se nástupu na vojenskou službu, to však není v rozporu s jeho dalšími vyjádřeními v rámci azylového řízení, vždyť prvotní prohlášení nikdy není možné považovat za vyčerpávající, žalobce posléze okolnosti svého odchodu ze země původu a svého života doplňoval o podrobnosti, které však jsou v souladu s obecnými důvody vymezenými v jeho prohlášení, zatýkáci listinu např. mohl předložit až poté, co ji obdržel od svého otce. Závěr správního orgánu o tom, že se jedná o padělek není ničím relevantně podložen a žalobce trvá na pravosti listiny. Ani žalobci, ani jeho právnímu zástupci správní orgán neumožnil seznámit se s obsahem spisového materiálu a listinnými podklady před vydáním rozhodnutí, dne 11. 11. 2011 žádal právní zástupce o nahlédnutí do spisového materiálu, pracovníkem správního orgánu mu bylo řečeno, že tento se nachází v Praze a k dispozici je pouze elektronická verze nově opatřovaných informací. V návaznosti na toto sdělení pracovníka správního orgánu se právní zástupce žalobce do protokolu o pohovoru z uvedeného dne vyjádřil tak, že se s podklady seznámí v jejich kompletní podobě, v rámci kompletního spisového materiálu a za účelem tohoto seznámení se požádal o zaslání na pracoviště žalovaného v Zastávce u Brna a vyrozumění termínu, v němž se s obsahem spisu bude moci seznámit, toto však správní orgán neučinil, obsah správního spisu, včetně podkladů pro vydání rozhodnutí žalobci, resp. jeho právnímu zástupci k seznámení nepředložil a porušil tak ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Tuto vadu řízení, kterou byl žalobce zkrácen na svých právech, považuje za velmi podstatnou, byla mu tak upřena možnost seznámit se zejména s původem a podstatou zdrojů, které v rámci odůvodnění správní orgán jinak nespecifikuje, zejména výše cit. Informace a nemohl se tak k nim vyjádřit a příp. navrhnout doplnění důkazů. Žalobce proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, vrácení věci zpět k dalšímu řízení. Na náhradu nákladů řízení žalobce účtoval náklady právního zastoupení, spočívající ve dvou úkonech právního zastoupení po 2.100,- Kč, 2 rež. paušály po 300,- Kč a částku 1.008,- Kč jako 21 % DPH, celkem tedy částku 5.808,- Kč.

Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 13. 3. 2012 plyne, že žalovaný s žalobními námitkami nesouhlasí, odkazuje přitom na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce a vydané rozhodnutí, při rozhodování postupoval žalovaný v souladu se zákonem o azylu i správním řádem. Byl zjištěn skutečný stav věci, žalovaný se zabýval všemi okolnostmi, které žalobce v průběhu řízení sdělil, opatřil si potřebné podklady, které považuje za dostatečné. V odůvodnění rozhodnutí se uvádí, z jakých konkrétních informačních zdrojů správní orgán vycházel a tyto informace jsou obsahem spisového materiálu. Žalovaný pak poukazuje na to, že žalobce sice označuje popis postavení kurdské menšiny v rámci citovaných informací za protichůdný, sám ale neuvádí, jaké informační zdroje jsou protichůdné a v jakých souvislostech. Konkrétní informační zdroje u cit. zprávy jsou uvedeny přímo v této Informaci. Žalobce původně jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že zde hodlá zůstat a nechce na vojnu, žádné jiné důvody nesdělil, proto vymezení jeho důvodů je potřebné posuzovat za vyčerpávající již při provádění prvotních úkonů, je to konečně povinnost žadatele uvést všechny konkrétní důvody. Zpráva o vyhodnocení pravosti předloženého zatýkacího rozkazu byla vypracována v souladu s běžnými pravidly EU pro zpracování faktických informací o zemi původu a veškeré uváděné informace, kromě nezpochybnitelných faktů, byly vzájemně ověřeny, pokud není uvedeno jinak. Poskytnuté informace byly prozkoumány, zhodnoceny a zpracovány s nevyšší pozorností a všechny použité zdroje jsou ve zprávě uvedeny. Žalobce nebyl v průběhu správního řízení zkrácen na svých právech, podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nesplňuje. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Soud se nejprve věnoval přezkoumání namítané vady řízení a z průběhu správního spisu zjistil, že skutečně z protokolu o provedeném pohovoru s žalobcem, který se uskutečnil dne 11. 11. 2011 v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí za přítomnosti žalobce, tlumočnicka tureckého jazyka a právního zástupce žalobce JUDr. P. N., zplnomocněného Mgr. Bc. I. N. plyne, že pohovor byl ukončen ve 12,00 hodin, správní orgán uvedl, že pro posouzení situace ve vlasti žalobce s ohledem na jím uváděné skutečnosti má správní orgán k dispozici 10 informací, které jsou vypsány a ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vnesl pracovník žalovaného dotaz, zda se žalobce chce seznámit s obsahem těchto zpráv a vyjádřit se k nim či ke způsobu jejich získání, případně cokoli doplnit. Právní zástupce sdělil, že nyní ne, žádá o to, aby před vydáním rozhodnutí byli vyrozuměni o možnosti prostudovat kompletní spis, žádá, aby spis byl zaslán do Zastávky u Brna. Poté jsou však ve spise založeny již pouze žalovaným výše uvedené podkladové zprávy a výzva žalovaného k převzetí rozhodnutí na den 3. 1. 2012. Soud tak k namítanému porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu musel po přezkoumání věci konstatovat, že z ust. § 36 správního řádu plyne, že : v odst. 2 je uvedeno – účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají,

poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak. V odst. 3 téhož ustanovení se pak uvádí : - nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V daném případě soud musí přitakat zástupci žalobce, že právní zástupce při pohovoru jasně požádal, aby kompletní spis byl dán k nahlédnutí v PoS Zastávka u Brna, což je vcelku pochopitelné, pokud právní zástupce sice přicestoval do PoS Kostelec nad Orlicí, ale sídlo advokátní kanceláře je v Brně a kompletní spis nebyl toho dne plně k dispozici, byly pouze informace o zemi původu v elektronické podobě. Správní orgán však se k této žádosti zástupce žalobce vůbec nevyjádřil, nepodal mu ani žádnou případně zápornou odpověď s nabídkou jiné možnosti, tedy se touto žádostí vůbec nezabýval a posléze bez dalšího vydal napadené rozhodnutí ve věci. Nastala tak situace, kdy žalobce byl skutečně tímto postupem žalovaného zkrácen na svých právech, která mu dává ust. § 36 správního řádu. K tomu ještě soud doplňuje, že např. ust. § 4 správního řádu pojednává o veřejné správě a mj. o tom, že správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné, s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu a umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Pokud tedy právní zástupce vznesl výše cit. žádost, a správní orgán nemohl této ať již z jakýchkoliv důvodů vyhovět, měl jistě zástupce žalobce o nemožnosti takového vyhovění řádně a včas zpravit. To však neučinil, konečně, ve svém vyjádření k žalobě se k této námitce též vůbec nevyjádřil, soudu proto nezbylo, než konstatovat ve svém závěru, že v daném případě došlo k vadě řízení, která mohla mít za následek i nezákonnost napadeného rozhodnutí a proto již se k dalším námitkám žalobce dále nevyjadřoval a v souladu s ust. § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s. – pro konstatovanou vadu řízení rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce účtoval náhradu nákladů právního zastoupení, spočívající ve dvou právních úkonech po 2.100,- Kč, dvou paušálních náhradách po 300,- Kč a 21 %ní DPH v částce 1.008,- Kč (srovnej ust. § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění a § 13 odst. 3 téže). Celkem je tak žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce do 30ti dnů od právní moci rozsudku částku 5.808,- Kč, a to na účet, vedený u UniCredit Bank Czech Republic a.s., č. 3002140270/2700, VS 2922012.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 24. ledna 2013

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně